

Psycho Solo

HAN SOLO

Komt een komiek bij een psycholoog...

Liv Laveyne
Gezien op 31 oktober 2026
CC De Leest, Izegem

Jarenlang groef Han Solo in de onderbuikgevoelens van de Vlaming. In 'Psycho Solo' gaat ‘de eerste extreemrechtse komiek van Vlaanderen’ zelf plat op de sofa en graaft hij in zijn eigen jeugd. Dat levert een fijne comedyshow op. Meer moet dat niet zijn?

05 NOVEMBER 2026

Op scène een reuzenhoofd van Han Solo, de zakdoek rond zijn kruin geknoopt: half uit de kluiten gewassen scoutsjongen, half Filiberke. Maar qua schaalgrootte doet het evengoed denken aan de reus in de Efteling voor je het rijk van Ali Baba binnenvaart, maar ook aan de koppen op de carnavalswagens in Aalst.

Het typetje Han Solo profileert zich al sinds 2008 als ‘de eerste extreemrechtse komiek’.

Han Solo, het alter ego van comedian-acteur Han Coucke, is met ‘Psycho Solo’ toe aan zijn elfde show, en de teller staat op zowat 2.750 voorstellingen. Met dat typetje profileerde hij voor het eerst in 2008 (met de show ‘Racist’) – met alle ironie – als ‘de eerste extreemrechtse komiek’. Een uitgekiende strategie: de onderbuik van de Vlaming benoemen (in plaats van te negeren of te bekritiseren). Een gevaarlijk spel ook, want waar je een verontwaardigde ‘moh how seg’ verwachtte, kreeg je soms instemmend geknik of gelach. Maar het zette het debat in elke zaal wel op scherp.

Van dat verhitte debat is in zijn nieuwe show weinig te merken. Han Solo gaat plat op de sofa. Of is het toch Han Coucke? Hij is alleszins niet de enige. Bij de psycholoog is het tegenwoordig drummen voor de Vlaamse comedians: Bas Birker, Alex Agnew, Jens Dendoncker, Arnout Vandenbossche, Jeroen Leenders, Steven Mahieu... De ene na de andere komiek neemt tijd voor zelfzorg, met het nodige zelfonderzoek erbij. Bij Coucke valt die therapie dan nog voordelig uit ook: zijn vrouw is psycholoog van beroep.

Jeugdtrauma's

Leg een mens op de sofa en geheid worden de jeugdtrauma's uit de neus gepeuterd. (Iets wat je als kind nochtans afleerde met een tik op de vingers: alweer een trauma!) Bij Coucke liggen ze voor het rapen. Hij is de derde zoon in rij en erft alle afdankertjes van twee oudere broers, tot een meetlat die pas bij zeven centimeter begon. Freud zou er een vette kluif aan hebben. Door zijn dyslexie belandt hij in 'de vakschool', afdeling metaal. Humor wordt er zijn harnas, het oudste verdedigingsmechanisme van het vak, en op het schooltoneel vindt hij zijn plek. Hij regisseert er 'Romeo & Julia'. Bouw speelt er tegen metaal, Capulets tegen Montagues. Wanneer hij zich daarna in het scholierenparlement over de Joods-Palestijnse kwestie mag buigen, krijgt hij Hamas als afdankertje. Dat laatste is goed voor één aangebrand mopje in deze show en daarmee meteen ook het enige echt politieke dat we van 'de eerste extreemrechtse komiek' te horen zullen krijgen. Moeten we dat erg vinden?

Han Coucke is zo gepokt en gemazeld in zijn métier dat hij sowieso *classic vintage comedy* aflevert.

Het voordeel is dat Han Coucke, die al in 1998 furore maakte op de comedypodia (toen nog met het cabaretduo Gino Sancti), zo gepokt en gemazeld is in zijn métier dat hij sowieso *classic vintage comedy* aflevert. En wat meer is, hij blijft ook een goed acteur: de scène met de *speedo* in het pashokje is een heerlijke sketch. Ook het ritme zit goed, met scènes die opbouwen naar een cliffhanger of eindigen met bij wijze van spreken de *ketsjang* op de cimbaal. En dan is er nog de publieksinteractie, met de gebruikelijke schimpscheuten en plagerijtjes, maar die ook verder gaat: met het koppel op de eerste rij duikt hij in de relatie tussen man en vrouw, en pulkt hij er samen met diens mooie geruite hemdje aan: "Dat is de tragiek: ofwel ben je alleen en op zoek naar iemand, ofwel ben je samen en moet je op zoek naar jezelf."

In het diepe West-Vlaanderen

Geen idee wat er in het drinkwater in Izegem zit die namiddag dat ik de show zie. Maar gedurende de hele voorstelling staan mensen doodgemoedereerd op om heen en weer naar het toilet te gaan. 'Als ge moet pissen, moet ge pissen', zegt een zaalverlater ongegeneerd. Comedy in Izegem: stad van borstels en schoenen en dus ook van de volle blazen. En wat Izegem niet in de pot kwijt kan, komt er wel op een andere, minder fraaie manier uit.

Han Solo brengt al jaren als goede gewoonte een voorprogramma mee, met een bewuste keuze voor diversiteit: eerder zetten onder meer Erhan Demirci, Latif en Adil El Arbi er hun stappen voor het grote publiek. Dit keer staat Wiltord Kayumba op het podium: apotheker overdag, beginnend comedian 's avonds, met Rwandese roots. Nog voor hij zijn mond opendoet, gonst het al van commentaar rondom mij. "Ja, Sinterklaas is vroeg dit jaar," zegt Kayumba om zijn criticasters voor te zijn. Integratie: we zijn er nog niet.

Het blijft een fijne traditie: comedians die een voorprogramma meenemen. Het zou het theaterveld ook deugd doen.

Kayumba is een vlotte verschijning die nog – onzeker – te veel lacht om zijn eigen grappen (een typische beginnersfout). Hij jongleert vrolijk met

spreekwoorden (met je gat in de boter vallen) en schudt grappen uit zijn apothekerskast, soms al eentje zonder bijsluiter, en dan valt het plat. Is het een gemiste kans dat hij het hier niet over racisme heeft, of net een verademing dat hij dit bewust laat liggen? Ik weet het niet.

Los daarvan blijft het een fijne traditie: comedians die net als bekende muzikanten een voorprogramma meenemen. Zo'n voorprogramma zou ook het theaterveld deugd doen. Een korte lezing of korte aanzet, een beetje in de geest van de 'Kortvoorstellingtentoonstelling' van Joeri Happel en Lucas van der Vergt, maar dan als springplank voor jonge of minder bekende makers. Als *teaser* voor de zaal, of kans voor wie nog geen zaal heeft.

Tottonéeplein

Maar terug naar het voorprogramma. Een komiek komt bij een psychiater... Meer dan het begin van een mop is het tegenwoordig schering en inslag bij de shows van de Vlaamse comedians. Terwijl de wereld in vuur en vlam staat, kruipen ze liever in hun eigen hol. Moeten we dat erg vinden? Ja. Is het een gemiste kans? Zeker. Uitgerekend Han Solo, jarenlang de psycholoog van de Vlaamse onderbuik, gaat zelf op de sofa liggen. Blijft hij grappig? Gelukkig wel.

Terwijl de wereld in vuur en vlam staat, kruipen veel Vlaamse comedians liever in hun eigen hol.

Na het applaus wacht, zoals het tegenwoordig hoort, de *merch,* het verkoopwaar. Met zelfgemaakte picon vin blanc om te verdoven, of een straatnaambordje, of beter gezegd: een pleinbordje. Zultenaar Han Coucke is immers de eerste Vlaamse comedian met een eigen plein, het Tottonéeplein, genoemd naar het zinnetje waarmee hij zijn filmpjes op de sociale media afsluit. (Ter info voor anderstaligen: tottonée betekent: Tot dan hé)

Een plein is waar mensen samenkomen, om te terrassen of te manifesteren. Op de sofa van 'Psycho Solo' was het gezellig, maar de volgende keer zien we Han Solo liever op het plein. Desnoods met een picon op het terras, liever nog op weg naar de Bastille. *Liberté, égalité, tottonéé*!